

Jiří Dědeček: Chvála básnictví (kráceno)	
1. Jazyk médií nikoho nepotěší.	
2. Leda snad škodolibého jedince, který si masochisticky libuje v tragikomických vybočeních z jazykové normy, ale nás ostatní musí rozměňování myšlenek, omyly i vědomé lži jenom trápit.	
3. A jazyk politiky je na tom ještě hůř.	
4. Odvěká nechuť představitelů moci vyslovit se k podstatě, odpovědět na otázku prostě ano či ne, vnímavého člověka uráží.	
5. Zbývá poezie.	
6. Jenomže už v Havlově hře Audience se podivuje pan Sládek šroubované, přemýšlivé řeči pana Vaňka.	
7. A řeč snažící se postihnout pravdu, byť docela malou – pravdu pocitu, zážitku, vjemu či atmosféry, je stále více na ústupu.	
8. Básnická mluva i profese budí často útrpný úsměv, naprosté nepochopení.	
9. Můžeme nad situací mávnout rukou a říci si, že jsou to obecné tendence související se vzděláním, že s tím jeden sám stejně nic neudělá a že dokud nebude školský systém lepší, zbývá nám jen v klidu blbnout a čekat.	
10. A nebo se můžeme alespoň snažit.	
11. Za pět let, co pro ČT 2 píšu čtyřminutový týdeník Cizí slovo poezie, jsem zjistil, že nevystačím jen s Hrabětem, Kolářem, Blatným a naučil jsem se vážit si prací amatérských, neznámých autorů právě pro tu upřímnou snahu věci pojmenovat a uchopit.	
12. Ať už se jim daří či nedaří, zdá se mi, že jejich boji rozumím.	